

LLIBERTAT

FRANQUEIG CONCERTAT

ANY II. — Núm. 337

TARRAGONA, DIJOUS, 26 D'AGOST DEL 1937

PREU: 15 CENTIMS

Anglaterra, la reina dels mars, deixarà que els seus vaixells mercants siguin enfonsats pels pirates feixistes?

Voluntat de victòria

La moral de reraguarda sofreix alts i baixos. Optimismes inconscients i pessimismes desesperants. No hem sabut trobar un terme mig saludable. Ens manca potser el sentit de mesura. Passem ràpids d'un extrem a l'altre. Sense transició. Una notícia qualsevol, un rumor, un bulo, són suficients per a fer variar el nostre estat d'ànim. Talment com si ens faltés convicció en les nostres pròpies forces. Com si dubtéssim de nosaltres mateixos. Tenim tots ganes de guanyar el feix. I aquestes mateixes ganes ens fan sentir diverses impressions. Només en tenim ganes. Ens manca la voluntat de guanyar. Voluntat fèrria d'obtenir la victòria. De batre l'enemic.

Potser que aquesta absència de voluntat no sigui general. Però si que abarca importants sectors del nostre poble. Ningú vol que venci el feixisme. Tothom desitja la nostra victòria. Però la major part de gent no fan tot el que està al seu abast per a vèncer el feixisme. Els hi manca aquesta voluntat de vèncer. Esperen que altres faran el que ell no ha realitzat. Que altres es jugaran la vida i la salut. Que altres treballaran. I que ells ja fan prou de no voler, millor de no desitjar la victòria de l'enemic. Amb això creuen haver aconseguit el seu deure.

I no és pas així com la victòria serà més fàcil. Res hem de deixar a l'atzar, tot ho hem de confiar al nostre esforç. Ha passat el temps que les guerres es guanyaven per un miracle. Santiago ja no apareix davant els soldats matant moros. Les guerres necessiten homes, material, intel·ligència, treball, esforç. Tot, necessàriament tot, s'ha de supeditar a la guerra si aquesta volem sigui favorable. Les energies perdudes en determinada branca de la nostra activitat poden fer-nos perdre un temps preciós que després necessitarem i difícilment recuperarem.

La improvisació, la confiança exagerada ens poden ésser fatals. No tenim temps a perdre. Un dia, un instant perdut, poden ésser al camp de batalla centenars de víctimes immolades. Per això la necessitat de dedicar tota la nostra atenció a treballar per la guerra. A fer. A emprar tota la nostra voluntat activament en la guerra. A no esperar que els altres ja realitzaran allò que nosaltres haguem de realitzar. A forçar la nostra producció a fi que la guerra pugui absorbir tot el que necessita. Que al front no li manqui res per culpa nostra. I culpa nostra seria si nosaltres no treballéssim amb tot el rendiment. Si nosaltres no esmereïssim totes les energies per a la guerra.

D'aquesta manera és quan la victòria serà immediata. D'aquesta manera és quan podrem dir que VOLEM la victòria. Per què ara quan diem volem i no fem res és que encara no tenim el suficient desig de victòria. És que encara esperem que tot ens ho donguin fet, i no volem nosaltres contribuir a l'aplastament total del feix.

Que tothom analitzi les seves activitats i actuacions. Faci un examen de consciència. I si fins ara la seva tasca ha estat poc fructífera, que sàpiga rectificar a temps. Demà no hi fóra a temps. I tan impacablement ho jutjaríem nosaltres com els faiciosos si — el que no passarà — venguessin.

El balanç de 15 dies de pirateria feixista

Quinze vaixells atacats

Heus ací la llista dels actes de pirateria comesos pels vaixells i avions feixistes en els dies que van transcorreguts des del 6 al 19 del corrent mes d'agost:

Dia 6 d'agost, davant d'Alger foren objecte d'atac aeri el "British Corporal" (anglès); el "Mongioia" (italià), aquest per equivocació dels avions feixistes, i el "Djebel-Amour" (francès). El dia 7, el "K. Kistakis" (grec), també per atac aeri davant d'Alger. El dia 9, el "Flavnik" (iugoslau), al llarg del cap Ivi, fou obligat a canviar de ruta. El dia 11, el "Campeador" (espanyol), enfonsat pel destructor italià "Saeta" al llarg de Tunis. El dia 12, l'"Edith" (danès), enfonsat per avions al Sud de Barcelona. El dia 13, el "Paramé" (francès), atacat per un submarí italià davant de Tunis, i el "Conde d'Abasco" (espanyol), enfonsat per un destructor italià al llarg de l'illa Pantellaria. El dia 14, el "G. W. Mac-night" (panameny), enfonsat per navilis italians. El dia 15, el "Ciudad de Cádiz" (espanyol), enfonsat per un submarí alemany a l'entrada dels Dardànels. El dia 16, el "Mar Negro" (espanyol), torpedinat per un

(espanyol), enfonsat pel destructor italià "Saeta" al llarg de Tunis. El dia 12, l'"Edith" (danès), enfonsat per avions al Sud de Barcelona. El dia 13, el "Paramé" (francès), atacat per un submarí italià davant de Tunis, i el "Conde d'Abasco" (espanyol), enfonsat per un destructor italià al llarg de l'illa Pantellaria. El dia 14, el "G. W. Mac-night" (panameny), enfonsat per navilis italians. El dia 15, el "Ciudad de Cádiz" (espanyol), enfonsat per un submarí alemany a l'entrada dels Dardànels. El dia 16, el "Mar Negro" (espanyol), torpedinat per un

En el front d'Aragó les nostres forces han trencat l'organització enemiga en tres direccions

València 25 — Ampliació del comunicat de guerra facilitat a les 0'15 hores:

EXERCIT DE TERRA

EST. — La jornada d'avui ha estat de gran activitat per a l'Exèrcit de l'Est. Els preliminars de les operacions començaren abans de mitja nit.

En fer-se de dia les nostres tropes, animades d'admirable esperit, emprehueren l'ofensiva, i atacaren el front comprès entre Tardienta i Belchite en les direccions que el comandament els assenyalà ja en les primeres hores del matí s'aconseguí rompre l'organització enemiga.

La ruptura s'efectuà en tres direccions, i en virtut d'ella quedaren isolades de llur base les forces facioses que defensaven les posicions del sector de Quinto, posicions que els nostres soldats tenen encadenades. Els faiciosos feren força resistència; a pesar d'això, columnes lleials aprofitaren molt en direcció de llurs objectius, i tallaren per complert les comunicacions que enllacen Osca amb Saragossa.

Els rebels obligats a replegar-se, sofriren grans baixes, i deixaren al nostre poder un centenar de presoners amb armament i quatre peces d'artilleria.

L'aviació cooperà admirablement a la maniobra de l'Exèrcit de terra. Des que començà a fer-se clar bombardejà intensament els objectius militars que calia atacar i posteriorment protegi l'avanç de les columnes.

El bombardeig de l'aviació es particularitzà per la seva major freqüència als voltants de Quinto, i no féu des d'algunes compreses entre els 600 i 800 metres.

També bombardearen els nostres aparells les estacions ferroviàries de Belchite, Mozota, Zuera, Calatayud, Paracuellos i Burgo de Ebro, així com els aeròdroms de Carrapinillos i Garay.

Al final de la jornada es conserven totes les posicions ocupades per les nostres columnes, que són importantíssimes, sense que l'enemic hagi aconseguit desallotjar-nos de cap.

submarí alemany a l'entrada dels Dardànels. El 18, el "Thorpe Bay" (anglès, transportava 2.000 refugiats), fou objecte de tres atacs aeri al port de Santander. El 19, l'"Armuru" (espanyol), torpedinat per un submarí alemany a l'entrada dels Dardànels, i l'"Aldecoa" (espanyol), perseguit per un destructor italià davant d'Alger.

Per tant resulta de l'anterior balanç que en menys de quinze dies han estat atacats quinze vaixells (sis d'espanyols i nou d'estrangers), dels quals set han estat enfonsats, entre ells tres d'espanyols i quatre d'estrangers.

La llicó dels fets

Fem un balanç retrospectiu. I el nostre pensament, adolorit encara, es remunta a aquells temps en que es produïa en plena disbauxa i eufòria faista la pèrdua de Màlaga.

I sentim encara el clam de la protesta popular. No es pot jugar amb la guerra! S'han d'acabar els partitismes! Només una política: La del front únic antifeixista pot refer la moral perduda.

I, efectivament. Els partits, millor diríem una sindical, rectifica la seva actitud.

Les coses de la guerra milloren momentàniament.

Cal un Exèrcit Popular, diu algú, la idea és acollida pel poble, per tot Catalunya, amb fervor i amb entusiasme. Es produeixen manifestacions a totes les ciutats catalanes, i quant sembla que s'ha recuperat la moral perduda, quant sembla que la guerra constitueix la principal preocupació, tornen a presentar-se amb més veu que mai les luites sindicals i de partit, i així va destrocant-se novament la moral, no solament de la reraguarda sinó adhuc la dels combatents. En l'ànim del vertader antifeixista sorgeix la inquietud. Sembla que els que es titulen els més ardis defensors del poble han perdut el cap i no pensen amb la guerra i si únicament amb la "seva" revolució.

I es desferma una lluita salvatge i innoble que culmina amb els fets de maig que posen en perill, fent-ho una vegada, no solament la guerra sinó l'estabilitat i la fidelitat de la reraguarda lleial.

Domina la situació entrem en un període on hi ha que vol aparèixer com a vencedor i com a tal comença a adoptar procediments que els provocadors dels fets havien fet reproables; i reneix la intranquil·litat; i es presenta la tragèdia d'Euzkadi amb la pèrdua de Bilbao que determina les mateixes reaccions que la pèrdua de Màlaga i que per no repetir conceptes deixem d'especificar.

Som al 25 d'agost i els fets tornen a repetir-se. Les luites sindicals i polítiques han tornat a produir-se; i, encara que la reraguarda hagi millorat, l'opinió catalana no està tranquil·la perquè els elements que tenen un criteri totalitariament partidista de la revolució i de la guerra no rectifiquen les seves tàctiques perillosíssimes.

El moment és greu pel perill imminent que amenaça el front del Nord. Es tant imminent que té la virtut de què es repeteixin les campanyes de convivència i de fraternitat antifeixista que succeïren a les pèrdues de Màlaga i de Bilbao.

Tots els diaris sense distinció de matèria parlen del mateix.

"LA SITUACIÓ DEL NORD ES GREU. SOLAMENT POT SALVAR-SE LA UNITAT SINCRÒNA I LLEIAL", diu l'òrgan del P. S. U. C.

"MOVILIZACIÓ INTEGRAL DE GUERRA POR SANTANDER PROLETARIO" reclama "Solidari-

dad Obrera". I el mateix suposem que volen els diaris comunistes del Madrid heròic que fa uns dies no arriben a les nostres mans.

I bé. Ja n'hi ha prou. Prou comèdia. Ha arribat el moment de començar a fer la guerra i prescindir en absolut de tot assaig de revolució sigui del tipus que sigui.

Nosaltres volem guanyar la guerra per damunt de tot i el nostre patriotisme i la nostra dignitat de catalans no pot tolerar més que es segueixi jugant amb la vida i l'interès general de tots els antifeixistes mentre es treballa la ruïna del país.

Prou luites sindicals. Prou importàncies polítiques. Guanyar la guerra és la nostra única aspiració. Que després prou temps tindrem els catalans per demostrar que la nostra terra no és ni anarquista ni marxista sinó que Catalunya és i serà sempre republicana, progressiva, democràtica i liberal.

FLOC

Després de parlar de la necessitat d'exportar els productes agrícoles com d'una cosa de peremptòria realització, cal també que no oblidem l'escassetat d'adobs, els quals, de no posar-hi immediat remei, s'esgotaran per complet. I si manquen adobs les collites no estan garantitzades. La terra s'ha de treballar amb la mateixa cura que sempre. Aconseguir el manteniment de les collites és avui el mínim que podem fer. L'agricultura — i convé no oblidar-ho — és el baluard de les riqueses de les nostres contrades i de Catalunya.

La majoria dels adobs són de procedència estrangera. L'amoniac, el nitrat, la cinamida, etc., són matèries que cada any s'importaven en gran quantitat. Els adobs que ací es fabriquen són a base de primeres matèries de fora. Això vol dir que les dificultats per al subministrament d'adobs cada dia són majors.

Si els camps no són tractats com requereix les collites sofriran fortes mermes i la terra disminuirà la seva fertilitat. I únicament les posarem en condicions a costa de grans sacrificis i temps.

Es, doncs, precis aconseguir per tots els mitjans adobs per a l'agricultura, ja que si aquesta necessitat no s'atén com cal els mals que se'n derivaran seran de difícil reparació. Els sindicats agrícoles, la pagesia, el comerç han de demanar i exigir que el remei arribi abans del conflicte, en perspectiva, no sigui irremediable.

Text íntegre de la nota del Govern de la República a la S. de les N.

València, 25. — El Govern espanyol ha dirigit al secretari general de la Societat de Nacions, una nota que diu així, i de la qual donàvem la part referent a la demanda del Govern a la Societat de Nacions.

"Tinc l'honor de posar a coneixement de V. E. els fets següents: El dia 11 de l'actual, a les 20 hores, el vaixell espanyol "Campeador" fou enfonsat, a 14 milles Est del cap Bon. El "Campeador" havia sortit el dia 4 del port de Constància amb un carregament de 9300 tones de gasolina, amb destinació a un port espanyol.

El Dr. J. Tarrés

PARTS I MALALTIES DE LA DONA

Traslada, provisionalment, el seu Consultori al carrer Durruti (Unió), 2, pral. — Telèfs. 1989-1783.

VISITA DE 10 A 12

El dia 11, a les nou del matí, quan el "Campeador" es trobava a unes deu milles al Sud de Lampecusa, va sorgir un vaixell de guerra amb bandera italiana que, procedent del NO., s'acostà al "Campeador" i canvià amb aquest les salutacions, acostant-se tant seu nom. "Saetta", a popa, i les que pogué distingir-se clarament el inicials "S. A." pintades en vermell i de gran tamany a proa.

Des d'aquest moment l'esmentat vaixell de guerra italià no es va separar del vaixell "Campeador".

A les 16 hores del mateix dia sorgí un altre vaixell de guerra italià, del mateix tipus i volum que el ja possible de llegir per no haver-se esmentat, el nom del qual no fou acostat tant com l'anterior; i quan hagué canviat diversos senyals amb el "Saetta", va seguir junt amb aquest la ruta del vaixell espanyol.

A les set del vespre la posició dels vaixells era la següent: el "Campeador", marxa rumb al cap Bon, seguint a unes cinc o sis milles pels vaixells de guerra italians ja esmentat, els quals, unes vegades en línia i altres l'un al costat de l'altre, segueixen la direcció assenyalada pel "Campeador".

A la posta de sol, el vaixell espanyol encengué els llums de navegació, i els vaixells de guerra que el seguien feren el mateix.

A les 19'20, els vaixells de guerra italians van apagar llurs llums i avançaren, posant-se al costat d'estribord del "Campeador", a poca distància d'aquest, i es pogueren distingir els moviments dels vaixells italians per navegar a poca distància, ço que permetia de veure perfectament llurs siluetes.

A les 19'50, el "Campeador" sofí una violentíssima sacudida per efectes d'un projectil que el tocà al

departament de màquines, quedant apagades totes les llums del vaixell i inutilitzada la T. S. F.

Amb un interval de cinc a set minuts, es va produir una segona explosió i amb un altre interval de cinc a set minuts la tercera i última explosió. Ràpidament el "Campeador" comença d'enfonsar-se. Alguns tripulants pogueren salvar-se en les barques de salvament del vaixell.

Després de l'última explosió, el "Campeador" comença a cremar. Amb la claror que l'incendi projectava, l'oficialitat i la tripulació que ocupaven les barques de salvament pogueren veure la silueta dels vaixells de guerra que encara es trobaven a poca distància del lloc del sinistre, sense donar cap riuena d'ajut als naufragats.

El foc s'estengué en escampar-se l'essència per la superfície de la mar, i això posà en perill la vida dels que intentaven salvar-se.

De tot el que anteriorment queda exposat, i d'acord amb les manifestacions fetes pel capità i altres tripulants del "Campeador", no hi ha cap mena de dubte que guerra italians, un dels quals pot l'agressió sorgí dels vaixells de afirmar-se que era l'anomenat "Saetta".

CAMISES CORBATES

d'arregles noveta's

= ALSINA =

CAMISER

Dels quaranta-dos homes que integraven la tripulació, trenta aconseguiren salvar-se en les barques i es dirigiren a les costes de Tunis, on les autoritats han instruit diligències i han donat a la tripulació ajut i atencions, per les quals el Govern espanyol expressa el seu reconeixement.

Amb l'exposició dels fets anteriors, coincideixen les declaracions fetes davant el cònsol d'Espanya a Tunis pel capità del vaixell "Campeador", senyor Félix Garay Corrado, el primer oficial d'aquest mateix vaixell, senyor Andreu Ferrer Alvarez, el sisè maquinista senyor Raimund Bazanate i Urbieja i altres tripulants.

El vapor anglès "Guido" recollí al lloc del sinistre altres tres tripulants que foren desembarcats a Gibraltar el dia 14 d'aquest mes, els quals, segons declaració presta da davant el cònsol general d'Espanya a Gibraltar, en produir-se l'explosió en el "Campeador" es llançaren a la mar per salvar-se nedar. La il·luminació que l'incendi produïa els permeté veure la pre-

sència a estribord del vaixell sinistral, dels vaixells de guerra italians que indiferentment contemplaven el sinistre.

Al cap d'uns trenta minuts, foren vistos per un vaixell mercant i després n'aparegué un altre, el "Guido", que els recollí i tractà amb la major consideració.

Els tres tripulants esmentats declaren que un bot del "Guido" estigué recorrent el lloc del sinistre per tractar de salvar més vides, sense aconseguir descobrir altres supervivents.

El vapor anglès "Clytonia" recollí en el lloc del sinistre altres dos tripulants del "Campeador" que han desembarcat a Cartagena, un dels quals ha declarat davant el ministre de Defensa Nacional que quan s'havia allunyat nedar del "Campeador" pogué veure clarament els dos destructors italians, i que en extingir-se l'incendi el "Saetta" i l'altre vaixell similar enfocaren els seus reflectors cap al punt on acabava d'enfonsar-se el "Campeador", dirigint-los cap als naufragats que es debatien a la mar, els ametrallà.

Afegeix el dit supervivent que sentí perfectament els espetecs de les metralladores.

Després dels dos destructors italians s'allunyaren; i quan els naufragats foren vistos del "Clytonia" estaven gairebé defallits.

El capità del "Clytonia" ordenà que es guardés silenci a bord per si sentien veus d'algun altre naufragat, i ordenà enfocar els reflectors sobre les aigües, i veié quatre mariners, proveïts de salvavides que eren ja cadàvers. Indubtablement havien mort a conseqüència dels disparats que amb les metralladores feren els destructors italians.

Segon. — El dia 13 fou enfonsat el vapor espanyol "Conde d'Abasolo" a les proximitats de Cap Bon.

El dia 17 el vapor anglès "City of Wellington", desembarcà a Alger 23 tripulants de l'esmentat vaixell.

Maletes Necessers Mundos Articles per a esports

Alta Qualitat : Baix Preu

CASA COCA

J. Maurin, 7 - TARRAGONA

El capità del "Conde de Abasolo" ha relatat en el consolat d'Espanya a Alger que el dia 2 d'aquest mes, a les cinc de la tarda, aproximadament, volaren sobre el vaixell dos hidroavions italians, tipus "Savoia", que prengueren direcció a Sicília. El mateix dia dos creuers italians passaren a dues milles de l'Oest costa del Marroc sense que fessin cap moviment vers el vaixell.

El dia 12, quan el "Conde de Abasolo" navegava prop de la costa a l'altura del Cap Bon, passaren sis vaixells de guerra italians. Una hora més tard aparegueren dos remolcadors italians.

El mateix dia, a les 20 hores, navegava als 36-10 Nord longitud i 12'1 latitud Est es divisà un vaixell en direcció a les illes Liria i La Fentellerie, que es vregué que era mercant per portar llums blanques a les torres i verdes i vermelles a banda. En arribar a popa, virà posant proa al vaixell espanyol, encenent els reflectors, reconeixent-lo novament i posant-se de costat apagà els llums i llançà un

terpede que destruïa les màquines del vapor espanyol. Eren les nou de la nit i el vaixell es trobava a 36'10 del Nord i 12'52 Est.

La tripulació es llançà a la mar en barques.

Les característiques del vaixell agressor són: Torpediner de tipus novíssim amb dues xemeneies i dos ponts. El capità del "Conde de Abasolo" creu que es tracta d'un torpediner italià.

Tercer. — El dia 15, a les 10'30, el vapor espanyol "Ciudad de Cádiz" fou torpedinat a 15 milles de les illes Tenedos, en les circumstàncies següents: relatades pel capità del dit vapor en el Consolat d'Espanya a Estambul.

El "Ciudad de Cádiz" es trobava a les proximitats de les illes de Tenedos, quan sorgí a la superfície un submarí sense pavelló amb les lletres i número C. 3, pintats en negre, que seguí la direcció del vaixell espanyol fins a les 10'30.

El submarí maniobrà a uns tres-cents metres i disparà vuit projectils, que tocaren el "Ciudad de Cádiz" al mateix temps que hissava la bandera dels rebels.

La tripulació del "Ciudad de Cádiz" pogué embarcar en tres bots i fou recollida pel vapor rus "Abanesson".

El "Ciudad de Cádiz" trigà deu minuts a enfonsar-se a la latitud 39'38 N. i longitud 20'46 E.

El submarí que realitzà l'agressió és de construcció moderna i porta grossos canons a proa i al costat, dotat de canons antiaeris i radiogeniòmetre.

El submarí no avisà i presència l'enfonsament del vaixell i el salvament de la tripulació pel vaixell soviètic, a la qual cosa no ajudà quan el vapor espanyol havia hissant bandera blanca. Esperà fins a l'enfonsament i després s'allunyà cap a l'O.

El capità del "Ciudad de Cádiz" opina que es tracta d'un submarí no espanyol.

Quart. — El dia 18 el Consolat d'Espanya a Alger, comunica que ha arribat a l'esmentat port el vapor espanyol "Aldecoa", perseguit per un destructor italià. El Govern espanyol no ha rebut encara la de-

claració del capità de l'"Aldecoa".

Cinquè. — El dia 19 del corrent, l'encarregat d'Afers d'Espanya a Ankara, comunica que el vapor espanyol "Armuru" havia estat enfonsat la nit anterior per un submarí a mitja milla al SO. de l'illa de Tenedos, perdent-se el vaixell i salvant-se la tripulació.

El Govern espanyol no ha rebut encara la declaració del capità de l'"Armuru".

Sisè. — Els fet santeriorment relatats constitueixen una confirmació de les informacions que posseeix el Govern espanyol, moltes de les quals són del domini públic, i que atribueixen a unitats de la marina de guerra italiana altres actes d'agressió contra vaixells mercants espanyols i d'actes no comesos recentment en diverses zones de la Mediterrània.

Les característiques de les unitats que han realitzat aquestes agressions i les que amb més detall es relacionen en la present nota, no corresponen a vaixells de guerra que tinguin al seu servei els rebels espanyols i si corresponen, per canvi, a tipus coneguts de la marina de guerra italiana.

Setè. — Els fets que queden relatats constitueixen una agressió més i particularment caracteritzada per par d'Itàlia contra la República Espanyola. Això és tan notori i evident que el propòsit de demostrar-ho resultaria ofensiu per al reconegut bon judici de la V. E. i dels membres del Consell. Però, de més a més, aquests fets constitueixen un agreujament d' excepcional importància en l'estat de tensió que existeix a la Mediterrània com a resultat de l'oberta col·laboració prestada als rebels per les forces navals italianes, agreujament que existeix, no solament per la forma descarada com es produeixen els atacs als nostres vaixells per part de les susdites forces navals, sinó també per l'extensió de la zona dominada per aquest estat, ja que amb aquest per ap'osua' en qualitat tota la Mediterrània, des de Marsella i Barcelona fins als Dardanel·ls, ha d'ésser considerada com a zona propícia als incidents que poden desfermar la conflagració general.

CASA EXPORTADORA DE VINS

necessita dependent al corrent dels treballs de laboratori.

Dirigir-se per escrit a l'Administració de "LLIBERTAT".

Vuitè. — Es evident que una situació com aquesta hauria d'ésser examinada sense pèrdua de temps per part no solament per a intentar remeiar-la abans que sigui massa tard, sinó perquè la conducta criminal del Govern italià atacant sense provocació vaixells mercants espanyols, rebés davant la consciència universal, representada en

(Passa a la tercera pàgina)

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA

Cal que tot Tarragona compri l'excel·lent

CARN DE CAVALL

que es ven al Mercat Central, lloc n.º 74 i Mercat del Port.

Tots els caps son seleccionats.

Per encàrrecs: SEBASTIÀ ESTELLÉS, Telèfon núm. 1195

Text íntegre de la nota del Govern de la República a la S. de les N.

(Ve de la sogan pàgina)

La Societat de Nacions, la condemna a què s'ha fet creditor. Per això, el Govern de la República, conscient de la seva responsabilitat, com a signant del Pacte, ha examinat amb detinguda atenció tot allò que per a ell constitueix un deure, prendre la iniciativa de sol·licitar una reunió extraordinària del Consell de la Societat de Nacions, a fi d'examinar els fets que queden exposats en els sis apartats primers d'aquesta nota.

Després de madurada reflexió i inspirant-se en un constant desig de no donar cap pas que pogués ésser considerat com un nou element de perturbació, el Govern de la República ha decidit:

Primer. — Dimanar la inscripció objecte de la present nota en l'ordre del dia del Consell, invocant l'article 11 del Pacte; i segon, deixar al millor criteri del president del Consell, assessorat pel secretari general, la decisió quant a l'oportunitat d'una reunió immediata i extraordinària del Consell.

A juí del Govern de la República, la gravetat dels fets i de la situació que d'aquests es desprèn, la justificaria plenament, però reconeix que prenent en compte tots els elements de la present situació, "i ringü no pot fer-ho amb més objectivitat i autoritat que el president del Consell", pugui arribar-se a una conclusió diferent.

EL DR. JAUME SENTÍS ANFRUNS

ha traslladat provisionalment el seu despatx a la Rambla Pau Iglesias, 19, pral. — Telèfon 1180.

Novè. — En anteriors comunicats el Govern espanyol ha assenyalat el perill de la intervenció estrangera al nostre país i fa càrrec a la faç europea de l'amenaça de guerra internacional que es va projectar primer en el territori espanyol, estenent-se més tard a les nostres costes i que avui ja abasta llocs més llunyans. Aquesta situació obliga el poble espanyol a ixcar davant el món la veu de la seva més decidida protesta per l'acció criminal dels seus agressors.

En denunciar aquests fets, el Govern de la República anuncia el seu ferm propòsit d'esgotar tots els mitjans per a defensar el seu dret, servint d'aquesta manera els alts interessos del poble espanyol i la causa superior de la Pau Universal.

Desè. — En tot cas el Govern de la República té interès per deixar clarament consignat que davant l'excelsa gravetat de la situació creada per la criminal i reiterada agressió de què són víctimes els vaixells mercants espanyols per part de forces navals italianes ha completat amb el deure que li imposa la seva qualitat de membre de la Societat de Nacions, posant aquests fets a coneixement dels membres de la Societat, demanant la inscripció de la qüestió en l'ordre del Consell i deixant al criteri del president d'aquesta la decisió respecte a l'oportunitat de convocar el Consell immediatament en sessió extraordinària.

Amb el prec que us serveix comunicar el següent telegrama a tots els Estats membres de la Societat de Nacions, us ofereixo, senyor secretari general, l'homenatge de la meua més alta consideració.

Josep Giral, ministre d'Estat d'Espanya. — València, 21 d'agost del 1937.

CASA POU

Flors artificials
Perfumeria, Merceria

Cinema Teatre Tarragona

Avui, dijous, dia 23 d'agost del 1937

Tarda, a tres quarts de sis. — Nit, a tres quarts de deu

DUES GRANS PELLICULES, DUES

La comèdia dramàtica interpretada per Ralph Bellamy i Tala Birell:

El rayo mortífero

Nancy Carroll Donald Cook i George Murphy, en el cinedrama:

Una mujer fué la causa

Finalitzarà l'espectacle amb una pel·lícula de

Dibuixos

NOTES INFORMATIVES

DIMISSION

Per tal de reintegrar-se novament a les tasques de secretari particular del comissari de la Generalitat, Joaquim Fort, ha dimitit el càrrec de cap del Servei de Contribucions de la Generalitat de Catalunya a les comarques tarragonines, el nostre bon amic Josep Jorba i Ventura.

Coneixem els dots personals de l'amic Jorba i sentim que deixi un càrrec que li fou otorgat després del moviment facciós, prova evident del seu accentuat ideal antifacista i de lleialtat a les institucions republicanes.

Celebrem i el felicitem pel càrrec que ja havia desempanyat amb el beneplàcit de tothom.

AJUNTAMENT DE TARRAGONA. — CONSELLERIA DE GOVERNACIÓ. — DEPARTAMENT DE MERCATS

Aquesta Conselleria ha iniciat unes gestions entre els pescadors i peixeters de la nostra ciutat, per tal de donar compliment a l'ordre del Govern de la Generalitat, apareguda al "Diari Oficial" recentment, respecte a la regularització del preu de venda del peix.

Ahí es celebrà una reunió en el despatx oficial d'aquesta Conselleria en la qual es pogué constatar la veritable bona disposició que anima als obrers del nostre barri marítim per a arribar a una solució que sigui beneficiosa als seus companys, demés treballadors, fent los assequible un article de tanta necessitat com és el peix fresc.

Tarragona, 25 d'agost del 1937.

— El conseller regidor, J. Sagala.

EL COMISSARI A BARCELONA

Ahí estigué a Barcelona per a amb les nostres comarques, el corresoldre assumptes relacionats amb el missari de la Generalitat, Joaquim Fort Gibert.

EL PREU DEL PEIX

Per disposició del Govern de la Generalitat, abans d'ahir es publicaven en el "Butlletí" els preus que han d'aplicar-se a tots els mercats de Catalunya.

No volem jutjar els preus, ni si són o no assequibles a la classe treballadora. Únicament exigim que els preus fixats siguin els que regeixin.

MANUEL PEDROL

Olls purs d'oliva
TARRAGONA

CAP A LA SOLUCIÓ DEL PROBLEMA DEL PA

Continuant l'Alcaldia és preocupada de solventar el que a la nostra ciutat no hi manqui el pa per bastir a tots els ciutadans. Per aquest motiu són infinites les entrevistes que ha tingut amb el Comitè de Control d'aquesta Indústria per a solventar aquelles deficiències que tenen possibilitat d'ésser corregides, tenint en compte una infinitat de causes que per motius de fonda discreció no es poden assenyalar.

Per part dels dirigents de la Col·lectivitat del Pa s'han trobat sempre les màximes facilitats i han acompanyat les indicacions que la Comissió de govern del Municipi els hi ha fet. De la reunió tinguda ahir amb l'alcalde és convingut s'obrir una nova expenidura a la baixada de Peixateria i es posen en condicions de fer-ho immediatament: un al carrer de Maurin, altre a la Plaça de la República i seguidament s'obriran el de la Plaça de l'Olí i carrer de Blasco d'Albany, que estan en reparacions.

Per altra part quan es dongui el pa de que per insospitades circumstàncies no hi hagi la farina suficient per a elaborar el pa per tota la població civil, s'ha convingut per part de l'Alcaldia que es faci el repartiment ben equitatiu a l'objecte de que cap ciutadà es quedi sense el preuat comestible.

Demés estem assabentats que es van prenent enèrgiques mesures per part de l'Alcaldia que posaran en gran nombre de deficiències que cal corregir.

MOVIMENT DE LA POBLACIÓ

Nats

Vicenta Consarnau Falguera.
Domènec Calvo Moya.
Josep Ferré Viñuelas.

Defuncions

Llorenç Colomé Costal, Hospital, 70 anys.
Frederic Anguera Borràs, Prat de la Ribera, 22, de 49 anys.
Enric Lobon Ciruelos, Estanislau.

Matrimonis

José Figueras, 34, de 10 mesos.
Julià Bertran Urrutia, amb Pauina Daroca Vidal.
Julià Cruces Verdejo amb Carme Buitran Marqués.

Secció esportiva

FUTBOL

El Barcelona perdé el seu darrer partit a Mèxic D. F. — Dissabte juga a Veracruz, des d'on embarcarà cap a Nova York

Abans d'ahir jugà el seu darrer partit a Mèxic D. F. i va tornar a perdre. El seu adversari fou, novament, una selecció, cosa que fa horrible la desfeta blau-grana. El resultat del partit fou tres gols a un.

Ha estat, com diem, el darrer partit que el Barcelona haurà jugat a la capital mexicana. El Barcelona torna a Catalunya, i a les llores d'ara ja haurà emprés el retorn. De Mèxic D. F. el Barcelona va a Veracruz. Allà jugarà dissabte, un partit contra l'equip "Orizaba", del gran port mexicà. Després embarcarà cap a la ciutat dels gratacels, on jugarà dos partits. A continuació el famós "Normandie" tindrà ocasió de tornar a Europa els expedicionaris barcelonistes. Desembarcaran a L'Havre, i és possible que abans de reintegrar-se als nostres rengles juguin encara alguns partits per teres franceses.

El balanç de l'actuació del Barcelona a la capital mexicana és el següent:

Barcelona - Amèrica, 0-2.
Barcelona - Atlanta, 2-1.
Barcelona - Espanya, 5-4.
Barcelona - Necaxa, 4-2.
Barcelona - Necaxa, 2-1.
Barcelona - Astúria (sel), 1-5.
Barcelona - Amèrica, 3-1.
Barcelona - Selecció, 2-5.
Barcelona - Selecció, 1-3.

O sigui que ha jugat a Mèxic D. F. nou partits, dels quals n'ha guanyat cinc i ha perdut els altres quatre. El nombre de gols que han marcat els davanters del Barcelona ascendeix a vint, i els gols en contra vint-i-quatre. Per tant, el balanç presenta més victòries que desfetes i més gols en contra que a favor.

NOTICIARI

Abans d'ahir, el famós pilot anglès Malcom Campbell, intentà batre el record mundial de canoa-automòbil.

Campbell ha arribat en els seus entrenaments, a una mitjana de 140 milles per hora, o sia 60 quilòmetres.

Berna. — La classificació final del Gran Premi de Suïssa ha estat la següent:

1. Caracciola (Mercedes), corrint els 364 quilòmetres en 2 h. 17 m. 39 s. 3-0 (159'116 quilòmetres de mitjana horària).
2. Lang (Mercedes), 2 h. 18 m. 28 s. 7-10.
3. Von Stuck (Auto Unión).
4. Rosemeyer-Nuvolari (idem).
5. Kautz (Mercedes).
6. Nuvolari-Fagioli (Auto Unión).
7. Farina (Alfa Romeo).
8. Sommer; 10. Nartmann.

Copenhaguen. — El campionat mundial ciclista per carretera disputat a les rodalies d'aquesta capital ha acabat amb el triomf del belga Meulenberg, el qual arribà a la meta al cap d'un grup en el qual figuraven l'alemany Kijewski, el suís Egli, el luxemburguès i el francès Speicher.

La classificació quedà establerta de la manera següent:

1. Meulenberg, belga, 297 quilòmetres 500, en 7 h. 59 m. 58 s., a una mitjana de 37 quilòmetres 100.
2. Kijewski, alemany, a un llarg.
3. Egli, suís, a dos llargs.
4. Majerus, holandès, a mig llarg.
5. Speicher, francès, a una rodada.
6. Amsterdam, holandès.
7. D'Hooghe, belga.
8. Verkerling, alemany.

Tots els altres corredors han abandonat o bé han estat doblats.

Andreu J. Capdevila

FUNERARIA

J. Nogués, 22. Telèfon, 1440

TARRAGONA

El temps

OBSERVACIONS METEOROLÒGIQUES DE L'INSTITUT

Temperatura a l'ombra: Màxima, 27'5; mínima, 22.

Baròmetre a 0 i al nivell de la mar: A les 8 h., 760; a les 18, 759'5.

Direcció del vent: A les 8 h., NW.; a les 18, S.

Estat del cel: A les 8 h., quasi apat; a les 18, id.

Classes de núvols: A les 8 h., C. Nbs.; a les 18, id.

Evaporació: En les 24 h., 0'8.

Pluja recollida: En les 24 h., 0.

Humitat relativa: A les 8 h., 83; a les 18, 70.

Mobles

Radio-Philips: Música

PAU RICOMÀ

Rambla 14 d'Abril, 48

TARRAGONA

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol

Tarragona

La nostra tasca

Joan Pons

Com i perquè fou creat el Comitè de Milícies Antifeixistes

Joan Pons és un home dinàmic actiu, lleial, conseqüent a la doble causa nacionalista i esquerrista. Mai na ha claudicat ni ha vacillat davant del compliment del deure. De jove, molt jove, ja sentí intensament la nostra ideologia. El seu pare, era republicà i anticlerical. Vivia, amb nou fills en un poblet petit. Hagué de sofrir vexacions; intentaren fer-li la vida impossible. Dominaven els càtics. Als disset anys conegué Francesc Macià, i d'aleshores ençà ha seguit rectament la línia ideològica del primer President de Catalunya. Traslladat a Barcelona Joan Pons ingressà en un Centre d'Esquerra, del carrer Peu de la Creu que seguia les inspiracions de Llaure de Comarçals i de Marcel·lí Domingo. Sindicalment actuà a l'Unió Aleshores. Pons menjava al domicili de la mare de Martí Barrera. Allà conegué Salvador Seguí, Actualment, Barrera i Pons militen al mateix Partit E. R. de C.

Vingué l'època del Sindicat Lliure Pons sofí el pacte de la fam. De vegades no podia disposar més que de 10 cèntims per a comprar un llonguet. Lluità contra la dictadura. Al domicili de Pons, a la part alta del districte cinquè s'hi conspirava. Tauler, Bonastre, Ricard Vilanova, Puig Garriga, Valls.

D'allà sortí la idea de formar un Centre que aplegués els republicans i catalanistes del districte cinquè. Va crear-se en efecte, el Centre Republicà Català.

El Centre encara existeix.

Al Centre s'hi reuní el Comitè Revolucionari de Catalunya Jaume Aiguader, Carrasco, Ventós, Torrent, etc. Amb motiu de la vinguda de José Salmeron a Barcelona a l'esmentat local s'hi celebrà un acte. Hi coincidiren Puig i Ferrer, Pujol i Font Rovira i Virgili, Noguer i Comet, i altres que ratificaren el Pacte de Sant Sebastià.

Pons visqué intensament els últims moments de la dictadura, i participà en tots els moviments contra el règim monàrquic. Quan l'ajecament de Calán i Garcia Hernández, estava a les ordres de l'aleshores republicà general López Ochoa per anar a encarregar-se de les forces de Lleida igualment Joan Pons propugnà perquè el Centre Republicà Català acudís a la Conferència d'Esquerres, al Front de Sants, d'on sortí E. R. de C. Format el Partit contribuï a totes les lluites electorals de les quals sortí triomfant E. R. de C. Al mateix temps que Lluís Companys proclamava la república a l'Ajuntament Joan Pons hissava la bandera republicana al balcó del Centre davant l'astorament dels viants i sobretot, de dos Guàrdies Civils que eren davant del local.

Pel 6 d'octubre Pons fou empresonat. En ésser posat en llibertat integrà el Comitè pro Presos i en convocar-se les eleccions del 16 de febrer, formà part de la Comissió de Propaganda.

Arran del 19 de juliol fou vocal del Comitè revolucionari del Centre Republicà Català. Sortí al carrer a defensar, amb les armes a la mà la llibertat amenaçada. S'apoderà amb Climent i Escutia i companys de la C. N. T. del local del Seminari.

EL COMITÈ DE MILÍCIES

Hem anat a veure Joan Pons. Ell ha estat del Comitè de Milícies, de la Junta de Seguretat del Departament de Passaports i d'Indústries de Guerra i sap moltes coses, algunes de les quals poden explicar-se —cal que en aquests moments —ha dit Joan Pons — quan alguna organització vulgui desentendre's dels compromisos contrets en certs organismes creats pel Govern de la Generalitat, orientat i defensats per totes les forces antifeixistes, es parli una mica del Comitè Central de Milícies Antifeixistes, sense caure però en indiscrecions per assabentar l'opinió de la deslleialtat que aquesta actitud suposa.

No vol dir això que jo estigui absolutament d'acord amb les resolucions del Comitè Però la lleialtat i el respecte als acords m'obliguen a acceptar-los com a bons sobretot perquè prèviament foren discutits i aprovats pels membres del Comitè Central. És evident que en molts dels casos, personalment i en nom del Partit d'E. R. de C. discrepava dels projectes, orientacions o tàctiques determinades, però com a home liberal em sotmetia a les decisions de la majoria. O això o retirar-me. I aquesta última solució no era possible, per diverses raons morals i polítiques, i sobretot perquè hauria significat una deserció. L'obra del Comitè no és perfecta. Però dins de les seves falles hi ha quelcom de sublim que la història recollirà i jutjarà. També n'estic una mica orgullós malgrat haver passat al Comitè uns moments molt amargs.

COM FOU CREAT

—El Comitè de Milícies — segueix dient Joan Pons — fou creat per decret del Govern de Catalunya per a organitzar les Milícies. Però el moviment tenia una envergadura tal, i l'autoritat es trobava al mig del carrer, que era exigint que el Comitè adquirís una importància que per raó de la seva creació no havia de tenir. El poble així mateix no reconeixia altre organisme revolucionari que el Comitè, i aquest procurà situar-se en terreny de la realitat i canalitzar aquell neguit, sense oblidar la funció que li estava encomanada i convertir-se en un veritable Govern. Les coses es presentaren així, i contra la voluntat de molts que com jo, havien d'acceptar la realitat tal com es projectava.

Aleshores ens trobàvem amb Comitès per un costat, exigències per l'altra, responsabilitat del que passava necessitat d'una indústria de guerra. I en moments difícils, quan hi havien sabotatges i manca de matèries i quan el front d'Aragó exigia que fossin ateses les seves necessitats de guerra, unides a les necessitats dels altres fronts de combat. Nosaltres a desgrat de tot nedàrem aquests fronts i vam organitzar l'expedició militar a Mallorca, comptant amb pocs mitjans.

Gràcies a la tenacitat de la massa treballadora a la fermesa dels homes del Comitè i a l'impuls insuperable, a la capacitat de treball i a l'esperit constructiu d'aquest home que algun dia haurà d'ésser jutjat.

“La Vanguardia” comenta l'actitud d'Anglaterra davant la pirateria feixista.

Hasta ahora los árboles no le han dejado ver el bosque. Pero ¿no conseguirán sacarlo de su ciego egoísmo las pérdidas cuantiosas que Inglaterra ha sufrido en Changhaay? ¿No comprende que la pirateria fascista tiende a suprimir la libertad de los mares? ¿Ha olvidado que la independencia de España es consubstancial del equilibrio en el Mediterráneo?

Inglaterra contra la que Italia y Alemania están desarrollando un execrable chantaje, podría librar momentáneamente de la pirateria a sus barcos mercantes reconociendo la beligerancia de Franco. Que lo haga. Que consienta en pasar por esto nueva felonía. No tardará en conocer sus consecuencias.”

tament apreciat i valorat pel nostre poble — ens referim a Josep Terradellas — pogué superar-se, dins de les possibilitats, la gravetat del moment. Gravetat intensificada encara pels Comitès de cuneta de carretera Comitès de Rabassada Comitès de Morrot.

Més tard van constituir-se els Tribunals Populars que encarrilaren i administraren la funció de la justícia i els Tribunals actuaren amb esperit de justícia, sancionant, com mereixen els responsables de la traïció.

CREACIÓ DE DEPARTAMENTS

—El Comitè Central —diu Pons— a desgrat de les dificultats en que topava i empès per les exigències de la revolució i la guerra, creà el Departament de Guerra, regentat per Garcia Oliver. Creà després el Departament d'Investigació que regentaven Vidiella i Aureli Fernández; el de Sanitat, Artemi Aiguader; el de Transports, Marc Alcon i Durán Rosell; les Milícies de Barcelona Santillan; el de Proveïments Torrens; el de Comarques, Miret i jo el d'Autoritzacions i Permisos jo i el de Propaganda i Secretaria General Miravittles.

Les masses cada dia més embaïllades es constituïren en Comitès d'escala de carrer de cantonada de barri, de taller de fàbrica. En una paraula; cada individu era un Comitè. Aleshores a proposta de les Sindicals, s'aprovà la creació de les Patrulles de Control Per a organitzar-les i dirigir-les van ésser designats, Assens de la C. N. T., González de la U. G. T. i Fabregues, pels partits d'Esquerra Per aquella època el poble era cada dia més exigent amb el Comitè Central. Sorgien amenaces. Amb tot, el Comitè imposava un cert respecte Calien grans sacrificis per part nostra per a donar satisfacció a tothom llançant al carrer i disposat a tot.

Espigolant

Les causes de la guerra deriven de molt lluny. M. Badia i Colomer des del “Diari de Reus”, les comenta i creu que la base cal cercar-la en aquella Comissió de Responsabilitats creada per les Corts Constituents de la República i que no realitzaren tasca profitosa.

“Tot dona els seus fruits en aquest món. I la llavor mancada de vitalitat plena de falles i d'inseguretats, escampada per la Comissió de Responsabilitats nomenada aquell dia 25 d'agost del 1931, ha anat portant aquests fruits dels quals fins ara el Poble no n'ha copat més que sang i dolor.

Vagi l'experiència per al succeïssu. La democràcia, per a segons qui, no ha de resar. I el dret no s'ha d'aplicar amb gaires miraments quan es tracta de malnascuts que ja mai, mai poden comprendre la magnanimitat d'un poble que sent la justícia.”

Sense la intervenció de la C. N. T. el bloc antifeixista no té una base sòlida — afirma “Solidaridad Obrera” en el seu editorial.

“En suma: con el apoyo de las masas de la C. N. T. el Frente Popular es una fuerza decisiva. Sin ese apoyo, ella es bien precaria.

Esta situación de fuerzas no ha variado por cierto después de trece meses de lucha, en el cual nuestras organizaciones han aportado los mayores sacrificios. Hay más que nunca, resulta fraccionario y sin base sólida, un bloque antifascista que precinda de la C. N. T. Es, pues, incomprensible que se intente hacer aparecer el Frente Popular, integrado por diversos partidos políticos, como un conjunto representativo de TODAS las fuerzas antifascistas sabiendo que la C. N. T. no participa de ese conjunto.”

L'apel·lació a Ginebra per part del Govern de la República és el tema central de la crònica de “La Publicitat”

“Si la situació presentava un caire tan delicat en la data esmentada, la que s'ha creat més tard a conseqüència dels incidents lamentadíssims que s'han produït no pot pas ésser titllada de menys greu.

Què cal fer? Quina actitud han d'adoptar les potències si no volen que la situació esdevingui tràgica? Tornar a Ginebra, o sigui posar a mans del més alt Tribunal internacional la solució del problema. Els ve molt costa amunt, és cert, i no manca qui dubta de l'eficàcia del procediment; però aquest és l'únic mitjà d'evitar la catàstrofe que s'apropa i que es produeixi el cataclisme a què al·ludia mister Chamberlain.”

“La Humanitat” creu que és arribada l'hora del Govern d'enfortir-lo i donar-li les assistències necessàries.

“Es l'hora del Govern; el Govern amb l'ajut incondicional dels partits i de l'opinió pública. Tots absolutament tots, els problemes que se plantegen com a resultat de la revolució del 19 de juliol són de massa abast perquè els pretenguin resoldre uns partits o unes organitzacions. No hi pot haver una economia d'un partit, ni proveïments d'un altre, com s'han acabat les milícies de partit o de sindical. Només el Govern té suficients recursos per resoldre els problemes de Catalunya i de la República i només ha d'ésser ell l'únic autoritzat a resoldre-la. A la reraguarda cada dia és més evident que cal una solidaritat més justa i més equitativa en els sacrificis. Estem segurs que aquest problema preocupa al Govern, que no està absent del carrer, ans el contrari en sent les vibracions i les dificultats naturals. Es l'hora d'un Govern, de tot un Govern, que sigui allò que sempre ha d'ésser: un Govern just, humà però inflexible amb la irresponsabilitat i la lleugeresa.”

Segons “Treball” s'acosten hores decisives i per tant el front de treball ha de preparar-se per equiparar-se als fronts de combat.

“S'han esdevingut ja massa coses perilloses i reprovables perquè tots plegats, no ens decidim d'una vegada a evitar-les per sempre més. Es hora de posar tot el poble treballador en peu de guerra, amb un esperit de guerra, perquè el nostre exèrcit pugui, en les lluites decisives que hauran de produir-se donar al feixisme espanyol i internacional el cop de gràcia que alliberi el nostre sol de la invasió que avui bertats.”

CASA GUÉLL

Rebudes les Novetats d'estiu

Especialitat en trajes d'home

Major, 15 i 17

TARRAGONA

Sugrañes, Impresor. — Tarragona

Magatzems “LAS BALEARES”

Artículos de Platja i Camp

Novetats en artículos Camiseria

Darrereres Novetats en tota mena de calçat, a preus econòmics

Rambla 14 d'abril, 47

Telèfon 1383

TARRAGONA